

ergo paries. nec e contra argueret a pte
integrali. paries valet centū libras. ergo
dom^{us} quīs ibi sit bona cōsequētia. z te
net per locū a minori ad maius z non in
habitudine ad totū. ¶ **Ad tētiū dī.** q
totū integrale bene dat esse totius z esse
cōmune suis partib. s̄ non dat ipsis esse
ppriū partū. ideo toto destructo non est
necesse q̄ pres destruant s̄m. ppriū esse
ipsarū. ¶ **Ad quartū dī.** q̄ locus a pte
integrali solū tenet arguēdo a partibus
p̄ncipalib. modo pres sortis nō est pars
p̄ncipalis eius ḡ ibi nō debite arguit per
locū a parte integrali. ¶ **Ad quintū dī.**
q̄ licet bene sequit pars aq̄ue est. ḡ aqua
est. hoc tamē nō est. p̄pter habitudinē par
tis integrali ad suū totū integrale s̄ p̄pter
habitudinē partis subiectiue ad suū totū
vniuersale quia in qlibet toto homoge
mo partes sunt pres q̄ntitatiue s̄ par
tes subiectiue eo q̄ de illis p̄dicat totus
vt superius de inferiori. z etiā totum ho
mogenū s̄m esse q̄ntitatiuū suū ē totum
integrale. sed s̄m eius essentiā q̄ verifica
tur de omnib. partibus eius est totū vni
uersale z sic potest ibi sumi locus a toto
vniuersali xcl a toto integrali. similiter a
parte subiectiua xcl a pte integrali.

Totū in quātitate

est vniuersale vniuersaliter zc. Post q̄
autoz determinatur de loco a toto integ
li. Sic consequēter determinat de loco a to
to in q̄ntitate. p̄mo diffiniens totum in
quātitate. Quod est vniuersale vniuer
saliter sumptū xcl sumptū cū signo vni
uersali. vt omnis homo. ibi homo est to
tum in quantitate non s̄m se sed s̄m q̄
distribuit per illud signū omnis ratione
cuius tenet vniuersalitē. quia si s̄m se su
matur est totū vniuersale z cū sumit vni
uersaliter est totū in quantitate. In hoc
em̄ differunt illa duo tota qz totum vni
uersale importat illā naturā vniuersalē

per modū vni^{us} z in cōi. z totū in q̄ntitate
importat illā naturā p̄ modū pluriū. z in
q̄ntū diuisa ē z multiplicata p̄ sua inferio
ra. vt cū dī oīs hō importat huāritas vni
uisa z multiplicata p̄ sua inferiora. Et q̄
p̄z q̄ dicendo oīs hō illud aggregatū est
signo z t̄mino cōi nō est. p̄zie totū in q̄nti
tate. s̄ ten minus cōis distribuit q̄ vocat
totū in q̄ntitate p̄ similitudinē ad q̄ntita
tem cōtinuā qz sicut cōtinuū ē diuisibile
in pres q̄z qlibet suscipit p̄dicatōnē tot
cus vt linea diuiditur per plures lineas.
Sic tale totū multiplicat per plures p
tes de quibus s̄m se pot̄ verificari. ¶ Paret
vltimo q̄ pars totū in q̄ntitate est singu
lare xcl inferū cōntentū sub aliq̄ vniuer
sali distributo. ¶ Scendū p̄mo. q̄ lo
cus a toto in q̄ntitate est habitudo ipsi
ad suā partē. Et tenet affirmatiue z ne
gatiue. Affirmatiue sic. oīs hō currit. ḡ
sortes currit z plato z sic de alijs. ¶ Par
ma quicq̄ p̄dicat de toto in q̄ntitate z
de qlibet parte eius. Qu^{is} rō est qz totū
in quātitate simul actualit̄ includit om̄es
suas partes sicut oīs homo includit sor
tem z platonē z alios hoies eo q̄ nō est
nisi totū vniuersale. vt actualit̄ habet sua
inferiora. z est totū in quātitate vt actu
aliter est diuisū in ipsis. Ideo posito to
to in q̄ntitate neccesario ponunt om̄es
partes eius ideo tenet affirmatiue. Ne
gatiue sic. Nullus hō currit ergo sortes
non currit plato non currit z sic de alijs.
¶ Parima quicq̄ negat de toto in q̄nti
tate negat de omnib. eius partibus. z est
eadē rō sicut p̄us. ¶ Scendū scdo q̄ du
plicat̄ p̄t argui affirmatiue p̄ locū a toto
in q̄ntitate. ¶ Uno mō ponēdo ipsū in sub
iecto vt p̄us dictū est. Alio mō ponēdo
ipsum in p̄dicato vt bene sequit sortes vi
det omnē hominē. ḡ sortes videt plato
nem z sic de alijs. z etiā p̄dicando in re
cto totum in quantitate vt dic. sortes est
om̄is homo ergo sortes est plato z sic de
alijs. quīs illa p̄dicatio sit falsa in qua